

موضع	رای شماره ۹۰۹ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۰۲ هیأت تخصصی مالیاتی ، با کی دیوان عدالت اداری(موضوع شکایت و خواسته : ابطال بخشنامه د/ ۷۲۷۱۲/۰۲ مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۲۰) مغایر تبصره یک ماده ۳۱ آین نامه موضوع ماده ۲۱۹ قانون مالیاتهای مستقیم)
------	---

شماره پرونده : ه/ع ۱۰۱۴ شماره دادنامه: ۱۴۰۱/۱۲/۰۲ تاریخ: ۱۴۰۱/۰۹/۰۶-۰۹/۰۶/۱۴۰۱ شاکی : آقای نیما غیاثوند * طرف شکایت : سازمان امور مالیاتی کشور* موضوع شکایت و خواسته : ابطال بخشنامه د/ ۷۲۷۱۲/۰۲ مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۲ مغایر تبصره یک ماده ۳۱ آین نامه موضوع ماده ۲۱۹ قانون مالیاتهای مستقیم* شاکی دادخواستی به طرفیت سازمان امور مالیاتی کشور به خواسته ابطال بخشنامه د/ ۷۲۷۱۲/۰۰ مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۲ مغایر تبصره یک ماده ۳۱ آین نامه موضوع ماده ۲۱۹ قانون مالیاتهای مستقیم به دیوان عدالت اداری تقديم کرده که به هیات عمومی ارجاع شده است متن مقرره مورد شکایت به قرار زیر می باشد: بخشنامه د/ ۷۲۷۱۲/۰۰ مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۲ مدیران کل امور مالیاتی....پیرو دستورالعمل شماره ۵۳۱/۱۴۰۰/۲۰۰ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۲ و در اجرای بند (۳) دستورالعمل مذکور مبنی بر توفیض اختیار تعیین مسیول یا مسیولان مربوط در اجرای ماده (۲۳۸) قانون مالیات های مستقیم و دستورالعمل اجرای آن، مقتضی است مدیران کل امور مالیاتی در تهران و مراکز استانها، مسیول یا مسیولان مربوط برای رسیدگی محدد به اعتراض مودی در اجرای ماده (۲۳۸) قانون مالیاتهای مستقیم را با رعایت دستورالعمل یادشده، از بین مأموران مالیاتی به غیر از مأموران رسیدگی کننده به پرونده مالیاتی مورد رسیدگی انتخاب نمایند. داود منظور- ریس کل سازمان امور مالیاتی کل کشور*دلایل شاکی برای ابطال مقرره مورد شکایت : بر اساس تبصره یک ماده ۳۱ آین نامه موضوع ماده ۲۱۹ قانون مالیات مستقیم که مشعر بر آن است: در مورد پرونده هایی که مسیول مربوط در تشخیص مأخذ یا درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه سابقه اظهار نظر دارد، این امر مانع رسیدگی مجدد در اجرای مقررات مربوط توسط نامبرده نخواهد شد. لذا با عنایت به تبصره فوق الاشاره هیچ گونه قید یا حصری در جهت منع کارشناسی محدد برای کسانی که سابقه اظهار نظر یا رسیدگی در تشخیص مالیات داشتند که به موجب آین نامه مذکور ورود به پرونده می نمایند متصور نگردیده است. همچنین با توجه به رای هیأت تخصصی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۴۰۱/۰۳۹۱ مورخ ۱۴۰۱/۰۶/۲۱ که در متن رای صراحة دارد نسبت به اظهار نظر در خصوص مأمورانی که قبلاً اظهار نظر داشتند منع قانونی ندارد و فقط مطابق تبصره ۲ ماده ۲۴۷ قانون مالیاتهای مستقیم رسیدگی توسط نمایندگان هیاتهای حل اختلاف مالیاتی در یک مرحله موجب منع رسیدگی در مراحل دیگر می شود دلالت آشکاری بر همین موضوع را دارد. لذا با توجه به موارد فوق الذکر بخشنامه معتبرن عنه مغایر تبصره یک ماده ۳۱ آین نامه موضوع ماده ۲۱۹ قانون مالیاتمستقیم و تبصره ۲ ماده ۲۴۷ قانون مالیاتهای مستقیم و رای هیأت تخصصی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۴۰۱/۰۳۹۱ مورخ ۱۴۰۱/۰۶/۲۱ می باشد*. در پاسخ به شکایت مذکور ، معاون دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی به موجب لایحه شماره ۲۱۲/۰۱/۱۹۹۴ مصوّر مورخ ۱۴۰۱/۰۶/۱۶ به طور خلاصه توضیح داده است که: ۱- مطابق مفاد جزء (ه) ماده (۱) آین نامه اجرایی موضوع ماده (۲۱۹) قانون مالیاتهای مستقیم اصلاحی مصوب ۱۳۹۴/۰۳/۳۱، حوزه کاری تعریف شده که بر مبنای آن اساساً فرآیندهای مالیاتی بر اساس مقررات آین نامه مذکور در حوزه های کاری مختلف حسب وظایف محوله به هر یک از مأموران مالیاتی، مأمور مذکور وفق شرح وظایف تعیین شده مسیول اجرای صحیح آنها منطبق با موازین قانونی در حوزه کاری مربوطه خواهد بود. هر حوزه کاری در نظام مالیاتی شامل یک مسیول / مدیر و چندین کارمند تحت نظر وی در یک اداره امور مالیاتی می باشد. ۲- همانگونه که در آین نامه صدرالاشاره مشهود است شرح وظایف حوزه کاری حسابرسی در فصل پنجم آین نامه مزبور تبیین و افراد مسیول در حوزه کاری مذکور تعیین شده اند. لیکن افراد مسیول در حوزه کاری اعتراضات و شرح وظایف آن ها بر اساس فصل هفتم آین نامه یاد شده تعیین شده است. بنابراین با توجه به مجزا بودن وظایف محوله، هر یک از مدیران حوزه های کاری مذکور به صورت مجزا مکلف به انجام وظایف قانونی خود می باشند. بخشنامه موضوع شکایت، پیرو دستورالعمل شماره ۵۳۱/۱۴۰۰/۰۲۰۰ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۰۳ دستورالعمل مذکور صادر شده است که مطابق مفاد بند (۳) دستورالعمل صدرالاشاره «انتخاب مسیول مسیولان مربوط در اجرای ماده ۲۳۸ قانون مالیاتهای مستقیم اصلاحی مصوب ۱۴۰۰/۰۳/۲ به مدیران کل امور مالیاتی تفویض می شود لذا ضروت دارد مدیران کل امور مالیاتی نسبت به انتخاب اشخاص موصوف از بین معاونان مدیرکل/ مدیران یا حسابرسان کل مالیاتی اقدام نمایند.» از آنجا که در برخی از ادارات امور مالیاتی (مخصوصاً در شهرهای خارج از مرکز استان در استانها) به دلیل ساختار ادارات امور مالیاتی و طرفیت نیروی انسانی، امکان تشخیص وظایف مجزا و یکتا به هر یک از مأمورین مالیاتی با معاذیر اجرایی مواجه می گردد، به همین دلیل مفاد تبصره (۱) ماده (۳۱) در آین نامه اجرایی موضوع ماده (۲۱۹) قانون مالیات های مستقیم پیش بینی شد تا در زمان اجرا خلاء این موضوع باعث ایجاد مشکلات برای ارایه خدمت به مودیان محترم مالیاتی نشود. بنابراین برخلاف نظر شاکی، اساساً در آین نامه مذکور وظایف این دو حوزه کاری به صورت مجزا تبیین شده است و در موارد اضطرار تخصیص دو وظیفه مدیر حسابرسی و مدیر اعتراضات صرفاً به موجب تبصره (۱) ماده (۳۱) آین نامه واحد مجوز قانونی می باشد. همچنین حکم تبصره (۱) ماده (۳۱) آین نامه اجرایی ماده (۲۱۹) قانون مالیاتهای مستقیم مبنی بر "در مورد پرونده هایی که مسیول مربوط در تشخیص مأخذ یا درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه سابقه اظهار نظر دارد این امر مانع رسیدگی مجدد در اجرای مقررات مربوط توسط نامبرده نخواهد شد"، فاقد قید الزام آور بوده

و صرفاً در مواردی که سازمان به مصلحت بداند مجوز رسیدگی مجدد توسط مامور مالیاتی رسیدگی کننده را صادر خواهد نمود. با توجه به مطالب فوق الذکر خواسته ابطال نامه صدرالاشاره، فاقد وجاهت قانونی است. با توجه به عقیده اعضای محترم هیات تخصصی مالیاتی بانکی در جلسه مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۶ به شرح ذیل با استعانت از درگاه خداوند متعال، راجع به پرونده کلاسه ه-ع/۱۰۲۰۱۴. اقدام به انشاء رای می نماید: رای هیات تخصصی مالیاتی، بانکی دیوان عدالت اداریشکایت شاکی راجع به تقاضای ابطال بخشنامه ۷۷۷۱۲/۲۰۰ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۱۲ سازمان امور مالیاتی که این بخشنامه ضوابطی جهت رسیدگی مأمورین مالیاتی که سابقه اظهار نظر در خصوص موضوع مربوط به مؤدى را دارند بیان نموده است و در راستای اختیارات کلی و عام سازمان امور مالیاتی در جهت تنسيق امور مربوط به تشخيص مطالبه و وصول مالیات و نیز فرآیند رسیدگی به اختلافات و در جهت رعایت حزم و احتیاط و دوری از مسایل شاییه دار، بیان نموده است که اگر مأمورین سابقه رسیدگی دارند در تهران و مراکز استان ها که هیات ها و مأمورین متعدد وجود دارند، مجدداً جهت رسیدگی به اعتراض مؤدى از مأمورین دارای سابقه اظهار نظر استفاده نشود که این احکام در راستای اجرای صحیح مقررات بود و مغایرتی با قانون نداشته به استناد بند ب ماده ۸۴ از قانون تشکیلات و آینین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ رای به رد شکایت صادر می نماید. رای مزبور طرف بیست روز پس از صدور قابل اعتراض از ناحیه ریاست معزز دیوان یا ده نفر از قضات گرانقدر دیوان عدالت اداری می باشد. محمد علی برومندزاده‌هیس هیات تخصصی مالیاتی بانکیدیوان عدالت اداری

